

Pondělí 29. 6. – den první – cesta

Na parkovišti pod naší ZUŠkou je opět živo... Pár minut po půl osmé vyráží osmačtyřicítka severáčkovských dětí na další zájezd, tentokrát po více jak roce vyrážíme do slunečného Řecka. Dnešní cíl je jasný, pojedeme přes noc směrem na Itálii. V autobuse vládne pohoda a všichni jsme natěšení nejen na společné cestování, ale především na festival v Preveze, kterého se účastníme.

Úterý 30. 6. – den druhý – cesta busem i lodí

Ráno nás budí sluníčko a vysoké vrcholy Alp, jak projíždíme rakousko-italskou hranicí. Po poledni jsme již v Anconě, odkud vyplouvá trajekt do řeckého města Igoumenitsa. Dnešní den je ve znamení čekání a tak v parném dni trávíme odpoledne v autobusu a čekáme na nalodění. Konečně je tu náš trajekt a my se ocitáme na vrchní palubě, kde budeme trávit následujících patnáct hodin cesty do Řecka. Již zkraje tušíme, že je před námi náročná noc, vedle nás se usadili hluční Maďaři a otevřená a plně osvětlená paluba příliš možností k nočnímu odpočinku neskýtá. Ale to by nesměli být naši Severáčci, kteří ve stylu cimrmanovského hesla „tam, kde hynuli vlci, Čech se přizpůsobí“, vytáhli karimatky, nafukovací matrace, polštářky, plyšáky a jiné propriety a všichni jsme si v rohu paluby, kde byl největší klid, ustlali na zemi a v deset všichni zalezli a usnuli. Usínala jsem s rozpolceným pocitem – snad děti nepřijdou o hlasy, ale zároveň jsem byla pyšná, že to děti zvládly s úsměvem a vcelku v pohodě, inu letařovická průprava se zkrátka neztratí... Tak nám držte palce, ať dojedeme ve zdraví.

Středa 1. 7. – den třetí – příjezd do Prevezy